

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 6303/19
Дана 15.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Драгале Максимовић и Драгане Илчић, чланова већа, са судским саветником Марком Радосављевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED]

[REDACTED] кога заступа тужомоћник [REDACTED], против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења 14 број 031-2004/2019 од 06.03.2019. године [REDACTED]

[REDACTED]
у предмету интелектуалне својине, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац [REDACTED]

лицу [REDACTED] да заинтересованом накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е н ј е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2018/27156-Ж-2008/624-57677 од 22.10.2018. године, којим је у ставу 1. усвојен захтев

и утврђено да је жиг тужиоца регистарски број 57677, регистрован дана 10.03.2009. године, престао да важи 10.03.2014. године због некоришћења на територији Републике Србије, за све робе и услуге за које је регистрован у класама 4, 35, 37 и 43 Међународне класификације роба и услуга. У ставу 2. диспозитива ожалбеног решења је наведено у Регистар жигова уписати престанак жига рег. број 57677 у целини на дан 10.03.2014. године, а у ставу 3. диспозитива да свака странка сноси своје трошкове поступка

У тужби, поднетој овом суду дана 19.04.2019. године и речи на расправи, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводи да је жиг тужиоца регистарски број 57677 регистрован дана 10.03.2009. године. С обзиром да је у захтеву за престанак важења жига број 57677 подносилац захтева навео да свој правни интерес заснива на чињеници да је носилац старијег међународног жига број 912143 који је регистрован дана 03.05.2006. године, те да је жиг чији престанак тражи битно сличан његовом старијем жигу, онда се може закључити да у моменту регистровања тужиочевог жига број 57677 нису били испуњени услови за признавање овог жига. Стога сматра да је по редовном току ствари првостепеном органу 2009. године било познато оно што му је познато и у овом тренутку у коме је донео ожалбено решење, а то је да је већ регистрован сличан старији жиг, те да ће носилац овог каснијег регистрованог жига, овде тужилац, доћи у ситуацију да евентуално својом привредног активношћу повреди права носиоца раније регистрованог жига. Сматра да ако жиг није коришћен онда нема услова за ништавост, а иначе би било питање како је првостепени орган дозволио регистрацију жига број 57677, а ако је жиг коришћен онда нема места доношењу одлуке о престанку важења жига. Из наведеног се види колико је захтев за престанак важења жига противуречан наводима из реферата захтева. Такође наводи да је Завод за интелектуалну својину поступао по конфузном и недозвољеном захтеву и тиме учинио битну повреду одредба поступка, а одбијајући жалбу побијаним решењем овакво поступање Завода сматра се вљавним и тиме се крше одредбе Закона о жиговима, што је разлог који говори да је побијани акт незаконит у смислу одредбе члана 24. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима. Наиме, код института престанка права на жиг, меродаван Закон о жиговима разликује оглашавања жига ништавим и посебне случајеве престанка права. Сматра да је једини институт кроз који је подносилац захтева могао да штити своје право поступак оглашавања жига ништавим. У овом поступку поред осталог, подносилац захтева морао би да докаже да у моменту регистровања жига број 57677 нису били испуњени услови за регистровање овог жига. Одговор зашто подносилац захтева није иницирао поступак оглашавања предметног жига ништавим је веома јасан, јер би исти морао да докаже да у моменту регистровања жига број 57677 нису били испуњени услови за признавање жига, а морао би да докаже и да током 5 узастопних година пре подношења предлога није знао за коришћење каснијег жига чији је носилац

био савестан. Дакле, кроз институт оглашавања жига ништавим носилац раније регистрованог жига има могућност да у нашем правном поретку штити своја права. Даље наводи да интерес да покрене поступак престанка важења одређеног жига има само лице које је касније регистровало сличан жиг и онда доказује у поступку да доносилац раније регистрованог жига није жиг користио пет узастопних година. Кроз поступак који је претходио доношењу ожалбеног решења, потпуно је дезавуисано право противника предлагача да у законом уређеном поступку штите своја права. Даље наводи да чак има и ситуација да доносилац захтева у току поступка учини неспорним да је у поступку пред Привредним судом у Београду покрену парнични поступак због повреде жига и нелојалне конкуренције, те да је регистровањем жига регистарски број 57677 противник предлагача покушао да озакони повреду коју врши. Овде се огледа и кључна манљивост самог захтева за престанак права, па се тужилац пита како неко регистровањем жига број 57677 може да врши повреду и чини нелојалну конкуренцију, ако предметни жиг не користи што се исто каже и у самом захтеву од 07.04.2016. године, а што је изнето од стране предлагача у току поступка. Ове две околности да се предметни жиг не користи и да се употребом жига број 57677 од стране противника предлагача, предлагачу чини нелојална конкуренција једна другу искључују. Стога је у току управног поступка чињенично стање непотпуно или нетачно утврђено и из изведених чињеница изведен је неправilan закључак у погледу чињеничног стања. Сматра да је Завод за интелектуалну својину требао извршити увид у спис предмета Привредног суда у Београду, да би се видело које су околности између предлагача и противника предлагача спорне, да ли та да се жиг не користи или се жиг користи. Сматра да је доносењи ожалбено решење првостепени орган прекршио одредбе члана 7., 102. до 104. Закона о општем управном поступку, јер није омогућио странци да оствари своје право на жиг, а исто тако није нашао за сходно да изврши увид у спис предмета Привредног суда у Београду. Одбијајући жалбу на решење првостепеног органа, другостепени орган је учинио управо исте повреде Закона о општем управном поступку. Неприхватљиви су наводи туженог да документација коју је доставио тужилац не доказује да је предметни жиг коришћен. Ово је неприхватљиво из разлога што је ова документација пореска пријава на додату вредност за период од 01.01.2011. до 31.12.2015. године, за сваки месец појединачно, па предлаже да се по службеној дужности од Пореске управе, Филијале Краљево прибави оригинална документација ових пореских пријава, записник сачињен од Министарства трговине, туризма и телекомуникација, Сектора тржишне инспекције, Одјељења Краљево од 24.10.2014. године, оригинални рачуни од 13.01.2011. године до 25.05.2015. године, записник од 14.11.2012. године сачињен у Пореској управи, Регионалном центру Крагујевац, Филијали Краљево, као и записник од 20.04.2011. године исте Филијале. У речи на расправи пуномоћник тужиоца остао је у свему при тужби и тужбеном захтеву као и предложеним и достављеним доказима, истичући да тврђња заинтересованог лица да има правни интерес да тражи престанак жига није основана, што произлази из одлука Привредног суда и Привредног апелационог суда, као и Врховног касационог суда којим је утврђено да се жигови тужиоца и заинтересованог лица битно разликују, те да потрошач не може бити доведен у заблуду. Сматра да су парнични поступци представљали претходно питање, те да је првостепени орган био у обавези да прекине управни поступак или да расправи то претходно питање. Такође наводи да тужилац обавља привредну делатност и да је исти користио жиг након регистрације за своју

делатност по класификацијама какве је добио за жиг, јер тужилац држи бензинску станицу у месту Тавник, на коју обавља промет нафтним дериватима и другим горивима, у склопу које постоје продавница прехрамбених и непрехрамбених производа, сервис и смештајни капацитет и за све ове услуге се користи жиг, који је истакнут на свим видним местима, настручници, рекламирани пилонима, точилицама за гориво, улазним вратима итд, тако да тужилац испуњава захтеве према методологији Завода за интелектуалну својину по којој се коришћењем жига сматрају радње носиоца жига и то: стављање жига на робу или њено паковање, пуњење робе, стављање у промет или обављање услуга под заштићеним знаком, коришћење заштићеног знака у рекламама, а и наведене пресуде доказују да је тужилац користио жиг, јер да није користио жиг заинтересовано лице не би подносило тужбе против тужиоца. Сматра да су решења донета на бази погрешно утврђеног чињеничног стања, јер је више него очигледно да је тужилац озбиљно користио жиг у свом пословању, а образложене оспореног решења не садржи разлоге због чега докази у списима не потврђују коришћење жига. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење, односно да одлучи у спору пуне јурисдикције и да обавеже туженог да тужиоцу накнади трошкове поступка и то за састав тужбе износ од 16.500,00 динара, за заступање тужиоца на једном одржаном рочишту износ од 18.000,00 динара као и путне трошкове у висини од 6.000,00 динара.

У образложеном одговору на тужбу, тужени је навео да је ценећи све наводе тужбе нашао да они представљају разраду већ изнетих разлога жалбе, те исте у целини сматра неоснованим с обзиром да је првостепени орган приликом доношења ожалбеног решења правилно утврдио чињенично стање и правилно применио материјално право, када је утврдио да носилац жига није пружио релевантне доказе о озбиљном коришћењу свог жига за услугу у класама 4, 35, 37 и 43 Међународне класификације роба и услуга у смислу одредбе члана 64. Закона о жиговима, тј. у непрекидном временском периоду од 5 година, рачунајући од дана регистраовања жига, те да није начинио битне повреде одредаба управног поступка. Стога предлаже да Управни суд одбије тужбу, као неосновану.

У одговору на тужбу заинтересовано лице је исту оспорило по свим тачкама, сматрајући да је оспореним актом тужни орган правилно применио закон, друге прописе и опште акте, те да је правни интерес за подношење захтева за престанак услед некоришћења престалог жига заинтересованог лица заснован на чињеници да је заинтересовано лице носилац битно сличног међународног жига који је регистрован и за територију Републике Србије у сличним класама роба и услуга IR912143 (претходни жиг). Даље наводи да је неспорно да је заинтересовано лице дозвољено поднело захтев за доношење решења о престанку престалог жига услед некоришћења, да тужилац ни на који начин није доказао да је на територији Републике Србије озбиљно користио престали жиг за обележавање роба, односно услуга и да су тужени и првостепени орган правилно применили закон, када су уважили захтев, односно одржали решење којим се уважава захтев овде заинтересованог лица. Сматра да се пореским пријавама и записницима надлежних органа ни на који начин ни најближе не доказује озбиљно коришћење престалог жига на територији Републике Србије. Чињеница да је заинтересовано лице доказало свој правни интерес за подношење захтева за престанак

услед некоришћења престалог жига постојањем претходног жига, може се тумачити само као аргумент "тим пре" да су решења првостепеног и другостепеног органа донета у складу са Законом о жиговима, те да нема места безпредметним наводима тужиоца да је тужени доношењем оспореног акта пропустио или погрешно применио закон и друге прописе и акте. Такође наводи да је неспорно да је заинтересовано лице приликом иницирања поступка пред првостепеним органом имало потпуно дискрецијно право да изабере на који начин ће захтевати престанак престалог жига. Самим тим подношењем захтева за престанак престалог жига услед некоришћења, заинтересовано лице је само на основу расположиве чињенице и тренутних околности иницирало поступак за који је било активно легитимисано да покрене. Даље наводи да је тужени у целости тачно утврдио чињенично стање и правилно спровео поступак, јер тужилац ни на који начин у поступку није доказао коришћење престалог жига на територији Републике Србије, а узрочно последично првостепеном органу и туженом ништа друго није ни преостало него да утврди исто, с обзиром да је терет доказивања коришћење жига, у овом случају престалог жига на његовом носиоцу што је у конкретном случају тужилац. Такође наводи да нема места тврђама тужиоца да је тужени доношењем оспореног решења поступао супротно члану 7. Закона о општем управном поступку, јер је доношењем оспореног акта тужени орган омогућио странкама у поступку да што лакше заштити и остваре своја права и правне интересе и није таквим поступцима штетио правима и правним интересима трећег лица, нити јавном интересу. У речи на расправи пуномоћник заинтересованог лица остаје у свему при наводима из одговора на тужбу, оспоравајући у целости наводе пуномоћника тужиоца изнете на расправи. Предлаже да суд одбије тужбу као неосновану, а тужиоца обавеже да заинтересованом лицу накнади трошкове поступка и то: у износу од 16.500,00 динара за састав одговора на тужбу, 18.000,00 динара за заступање заинтересованог лица на једном рочишту и 12.000,00 динара на име путних трошкова.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и члана 38. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог органа, на којој су изведени докази увидом и читањем списка органа достављених уз одговор туженог на тужбу, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је [REDACTED]

[REDACTED] поднео захтев за престанак, због некоришћења, жига 57677 носиоца, овде тужиоца у изгледу три правоугаоника, први у зеленој боји, други у сивој боји, трећи у плавој боји (граф), за све производи и услуге за које је регистрован у класама 4, 35, 37 и 43 Међународне класификације роба и услуга. У захтеву је наведено да је тужилац дана 19.03.2008. године регистровао национални жиг који је битно сличан старијем жигу подносиоца захтева који је регистрован 03.05.2006. године, а да тужилац наведени жиг не користи дуже од пет година. Првостепени орган је наведени захтев доставио тужиоцу који се на исти изјаснио, а на изјашњење тужиоца изјаснило се овде заинтересовано лице. Решавајући наведени предмет првостепени орган је претходно утврдио да подносилац

захтева, овде заинтересовано лице, има правни интерес за подношење захтева за престанак због некоришћења жига регистарски број 57677, с обзиром да је носилац ранијег права на жигу регистарски број 912143 који се састоји од комбинације боја, као и жиг чији се престанак због некоришћења тражи. У поступку је утврђено да се жиг регистарског броја 57677 састоји од графичког приказа три правоугаона тела, у комбинацији боја: зелена, сива и плава, и да је пријављен за робе у класи 4 (горива, индустријска уља и масти, средства за подмазивање) и услуге у класама 35 (услуге у вези са прометом прехранбених и непрехранбених производа, услуге трговине на велико и мало, увоз, извоз, промотивне услуге које се односи на робу која се продаје у трговинама, рекламирање, пословни менаџмент, организовање сајмова и изложби), класи 37 (сервисне услуге, пунење горива, подмазивање, одржавање, оправке и прање возила) и класе 43 (услуге обезбеђивање хране и пића, привремени смештај). Даље је у поступку првостепени орган извршио увид у документа која је приложио тужилац и то решење о одобрењу за изградњу бензинске станице од 18.05.1992. године, решење о одобравању употребне станице за снабдевањем горивом од 16.09.1992. године, решење Окружног привредног суда у Краљеву о оснивању предузећа за унутрашњу и спољну трговину "Гигант-експорт-импорт" из Тавника, тужбу због повреде жига и малог патента, нелојалне конкуренције и ради накнаде штете коју је поднео подносилац захтева, а овде заинтересовано лице 20.12.2010. године, решење Привредног суда у Београду којим се одбацује тужба у односу на тужиоца првог реда, овде заинтересованог лица, решење Привредног апелационог суда у Београду од 19.01.2012. године којим се потврђује решење Привредног суда у Београду и три фотографије бензинске станице. Поступајући по захтеву за престанак жига због некоришћења, првостепени орган је имао у виду да се коришћењем жига сматрају следеће радње носиоца жига: стављање заштићеног знака на робу или њено паковање, пуштање робе, њено стављање у промет или њено складиштење у те сврхе или обављање услуга под заштићеним знаком, увоз или извоз робе под заштићеним знаком, коришћење заштићеног знака у пословној документацији или реклами, коришћење знака заштићеног жигом у облику који се разликује у неким елементима, али тако да се не мења дистиктивни карактер знака, као и коришћење заштићеног знака на роби или паковању робе која је намењена искључиво извозу. Првостепени орган је утврдио да овде тужилац није доставио доказе како би првостепени орган у конкретном случају утврђивао озбиљно коришћење жига. Првостепени орган је увидом у фотографије које је приложио носилац жига као доказе о коришћењу жига утврдио да се исте односе на графички приказ бензинске станице "Гигант" у комбинацији боја зелене, сиве и плаве и графичког приказа цртежа "бика" у плаво сивој боји, што би одговарало регистрованом жигу тужиоца број 58631 (изглед бензинске пумпе-са графизмом). Стога је првостепени орган утврдио да тужилац није доставио доказе о коришћењу жига као што су отпремнице, фактуре, рачуни, декларација о извозу и увозу робе, продаја велике количине робе или давања услуга у значајном обиму и дужем временском периоду, у континуитету из којих би се могло утврдити да се жиг број 57677 озбиљно користио у периоду од пет година од дана регистраовања, односно после истека периода од пет година некоришћења, а пре подношења захтева за престанак жига због некоришћења. Како је одредбом члана 69. став 2. Закона о жиговима прописано да ће надлежни орган, после спроведеног поступка по захтеву за престанак жига, донети решење о престанку жига у целини или само за неке робе односно услуге,

то је првостепени орган донео ожалбено решење од 22.10.2018. године. У поступку по жалби тужени орган је донео оспорено решење којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против првостепеног решења. У образложењу оспореног решења је наведено да је првостепени орган правилно утврдио да подносилац захтева за престанак жига због некоришћења има правни интерес за подношење овог захтева, јер је носилац раније регистрованог жига број 912143 који се састоји од комбинације боја, као и жиг чији се престанак због некоришћења тражи. Наиме, тужени налази да заинтересовано лице из члана 64. Закона о жиговима може да буде свако лице које има интерес да престане важење предметног жига уколико се не користи у промету. Како подносилац захтева, овде заинтересовано лице, није поднео захтев за оглашавање жига ништавим, то првостепени орган није ни утврђивао да ли су у моменту регистраовања предметног жига били испуњени услови за његово признање, нити је утврђивао сличност између предметног жига и раније регистрованог жига подносиоца захтева, јер то није предмет овог поступка. Тужени сматра да је првостепени орган правилно утврдио да се жиг подносиоца захтева састоји од комбинације боја, као и предметни жиг, чиме је подносилац захтева доказао својства заинтересованог лица у предметном поступку. Тужени орган је ценио све наводе жалбе и сматра да је првостепени орган, приликом доношења решења које се побија жалбом, правилно применио одредбе члана 64. став 1. и 2. Закона о жиговима, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, као и да није начинио битне повреде одредбама управног поступка, те да је жалба неоснована. Сматра да су неосновани наводи тужиоца који се односе на поступак пред Привредним судом, јер се ради о чињеницима које нису предмет ове управне ствари и немају утицаја на решење ове управне ствари. Стога налази да је првостепени орган правилно поступио када је нашао да нема места примени одредбе члана 126. став 3. Закона о општем управном поступку, те није прибавио по службеној дужности податке о чињеницима о којима службену свиденију води Привредни суд. Тужени налази да је првостепени орган применом члана 125. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10) који је важио у време покретања поступка, утврдио све одлучнe чињенице и околности које су од значаја за доношење правилног решења и страпкама омогућио да остваре и заштите своја права и правне интересе. Првостепени орган је навео да је извршио увид у документа које је приложио тужилац, међу којима је и тужба због повреде жига и малог патента, нелојалне конкуренције и ради накнаде штете као и решење Привредног суда у Београду и Привредног апелационог суда у Београду, али је правилно утврдио да се исто односи на графички приказ бензинске станице "Гигант" у комбинацији боја зелене, сиве и плаве и графичког приказа цртежа "бика" у плаво сивој боји, што би одговарало регистрованом жигу тужиоца број 58631. Носилац жига 57677, односно тужилац није доставио доказе о коришћењу предметног жига као што су отпремнице, фактуре, рачуни, декларације о извозу или увозу робе, продаја велике количине робе или давање услуга у значајном обиму или дужем временском периоду, у континуитету из којих би се могло утврдiti да је предметни жиг озбиљно коришћен у периоду од пет година од дана регистраовања, односно после истека периода од пет година некоришћења, а пре подношења захтева за престанак жига због некоришћења. Тужени је ценио доказе које је тужилац доставио уз жалбу и то: пореску пријаву на додату вредност за период од 01.01.2011. до 31.12.2015. године, записник Министарства привреде, туризма и телекомуникације, Сектор тржишне инспекције, Одељење

Краљево од 24.10.2014. године, оригиналне рачуне од 13.01.2011., 03.01.2011., 05.01.2012., 01.01.2012., 13.10.2014., 03.01.2014., 08.06.2015., 03.01.2015., 25.05.2015. године, записник Пореске управе, Филијале Краљево од 14.11.2012. године и 20.04.2011. године, али је утврдио да ни један достављени доказ не садржи податке о употреби предметног жига, нити се из њих може утврдити обим и период коришћења предметног жига, те исти нису од утицаја на одлуку. Стога је тужени орган на основу члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 46. Закона о жиговима ("Службени гласник РС", број 104/09 и 10/13) прописано је да је носилац жига дужан да жиг користи.

Одредбом члана 64. став 1. истог закона је прописано да надлежни орган може, на захтев заинтересованог лица донети решење о престанку жига у целини или само за неке робе, односно услуге, ако носилац жига или лице које је он овластио, без оправданог разлога није озбиљно користило на домаћем тржишту жиг за обележавање робе, односно услуга на које се тај жиг односи, у непрекидном временском периоду од пет година, рачунајући од дана регистраовања жига, односно од дана када је жиг последњи пут коришћен. У поступку по захтеву за престанак жига због некоришћења жига, носилац жига или лице које је он овластио дужно је да докаже да је жиг користило.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране законске одредбе, по оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбацио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је ожалбено решење донето на основу потпуно утврђеног чињеничног стања и правилном применом одредби члана 64.-70. Закона о жиговима. Ово стога јер докази које је тужилац приложио у поступку који је претходио доношењу оспореног решења не садрже податке о употреби предметног жига, нити се из њих може утврдити обим и период коришћења предметног жига, те исти нису од утицаја на одлуку. Стога суд налази да је правилно тужени орган утврдио да тужилац није доставио доказе о коришћењу предметног жига, као што су отпремнице, фактуре, рачуни, декларације о извозу или увозу робе, продају велике количине робе или давање услуга у значајном обиму и дужем временском периоду у континуитету, из којих би се могло утврдити да је предметни жиг озбиљно користио у периоду од пет година од дана регистраовања, односно после истека периода од пет година некоришћења, а пре подношења захтева за престанак жига због некоришћења. За своју одлуку тужени орган је дао јасне и довољне разлоге које прихвата и суд.

Суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је из утврђених чињеница изведен неправilan закључак у погледу чињеничног стања, те да тужени орган погрешно сматра да тужилац није доставио доказе о коришћењу предметног жига, али налази да су неосновани. Ово стога јер су у образложену првостепеног и оспореног решења дати јасни и довољни разлози због којих нису прихваћени докази које је тужилац доставио, а односе се на то да се под озбиљним коришћењем жига подразумева да је фактички коришћен за обележавање робе и услуга за које је

регистрован у релевантном обиму и временском периоду нарочито имајући у виду континуитет у том коришћењу. Из наведеног пре свега произлази да се приложени докази морају односити на робу или услуге за које је жиг регистрован. Имајући у виду да се достављени докази не односе на коришћење регистрованог жига, правилан је закључак туженог органа да се докази које је приложно тужилац не могу прихватити као докази о озбиљном коришћењу жига. Такође су неосновани наводи тужбе којима се указује да тужени и првостепени орган нису ценили све доказе будући да се из образложења оспореног решења види да су сви приложени докази, од значаја за одлучивање оцењени и да је тужени орган основано нашао да исти не указују на озбиљно коришћење предметног жига. Суд је ценио и остale наводе тужбе, који су поновљени наводи жалбе, али имајући у виду изнетог налази да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења и да су исти правилно оцењени од стране туженог органа, а тужилац није навео ни једну околност нити је пружио нови доказ који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на другачију одлуку.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити што у конкретној ситуацији није био случај.

На основу изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужилац је тражио трошкове управног спора, али с обзиром да није успео у спору, суд је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 151. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), које се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Одлучујући о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, суд је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима, члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, имајући у виду успех заинтересованог лица у спору, досудио заинтересованом лицу трошкове управног спора у укупном износу од 34.500,00 динара и то: за састав одговора на тужбу од стране пуномоћника из реда адвоката износ од 16.500,00 динара, на име заступања заинтересованог лица на једном одржаном рочишту јавне расправе износ од 18.000,00 динара сходно тарифном броју 43. став 1. тачка 4. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012....37/21), као у ставу III диспозитива пресуде. Суд није досудио заинтересованом лицу трошкове превоза, јер исти нису опредељени у смислу члана 9. наведене Тарифе, с обзиром да пуномоћник заинтересованог лица није

навео да ли трошкове тражи за превоз у међумесном или месном саобраћају или за превоз сопственим возилом, нити је прецизно определио да ли се определjeni износ трошкова односи на цену превозног средства по његовом избору, такси превоза или превоза сопственим возилом у којем случају је био дужан да достави доказ о цени бензина и пређеним километрима сходно члану 9. став 1. тачка 3. наведене тарифе, што он није учинио.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.09.2022. године, I-5 У 6303/19

Записничар
Марко Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Снежана Алексић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

СБ